YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä syyskuuta 2005 *

Asiassa C-140/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 11.3.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.3.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

United Antwerp Maritime Agencies NV

vastaan

Belgische Staat

sekä

Seaport Terminals NV

vastaan

Belgische Staat ja

United Antwerp Maritime Agencies NV,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), E. Juhász ja M. Ilešič,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 7.4.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— United Antwerp Maritime Agencies NV, edustajanaan advocaat E. Gevers,

— Seaport Terminals NV, edustajinaan advocaat P. Hoogmartens ja advocaat G. Huyghe,

— Belgian hallitus, asiamiehenään D. Haven,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään X. Lewis, avustajanaan advocaat F. Tuytschaever,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.4.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) 203 artiklan 3 kohdan neljännen luetelmakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajina ovat United Antwerp Maritime Agencies NV (jäljempänä Unamar) -niminen merikuljetusyhtiö ja Seaport Terminals NV -niminen varastointiyhtiö, josta on tullut Katoen Natie Terminals NV -niminen yhtiö (jäljempänä Seaport Terminals), ja vastaajana Belgian valtio ja jossa on kyseessä sellaisen tullivelan maksaminen, joka on syntynyt, kun tuontitullien alainen tavara on siirretty säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta.

Yhteisön säännöstö

Tullikoodeksi

3 Tullikoodeksin 37 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat ovat tuontihetkestä alkaen tullivalvonnassa. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa niitä voimassa olevien säännösten mukaisesti.

2. Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi — — ."

4 Tullikoodeksin 38 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Henkilön, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle, on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten tähän tarkoitukseen mahdollisesti osoittamaa reittiä ja näiden antamia ohjeita noudattaen:

a) tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan; taikka

— —

2. Henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne on tuotu yhteisön tullialueelle, erityisesti tavaroiden uudelleenlastauksen takia, on vastattava 1 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden täyttämisestä.

— — "

5 Tullikoodeksin 40 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Henkilön, joka on tuonut tavarat yhteisön tullialueelle, tai tapauksen mukaan henkilön, joka on ottanut vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta yhteisön tullialueelle tuonnin jälkeen, on esitettävä tavarat tullille niiden saavuttua 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan."

6 Tullikoodeksin 43 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jollei 45 artiklasta muuta johdu, tavaroista, jotka on esitetty tullille 40 artiklan mukaisesti, on tehtävä yleisilmoitus.

Yleisilmoitus on tehtävä heti, kun tavarat on esitetty tullille. Tulliviranomaiset voivat kuitenkin sallia ilmoituksen tehtäväksi viimeistään ensimmäisenä tavaroiden esittämistä tullille seuraavana työpäivänä."

7 Tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Yleisilmoituksen on velvollinen tekemään:

a) henkilö, joka on tuonut tavarat yhteisön tullialueelle, tai tapauksen mukaan henkilö, joka on ottanut vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta yhteisön tullialueelle tuonnin jälkeen; taikka

b) henkilö, jonka nimissä a alakohdassa tarkoitetut henkilöt ovat toimineet."

8 Tullikoodeksin 46 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tavarat voidaan purkaa tai lastata uudelleen kuljetusvälineestä toiseen ainoastaan tulliviranomaisten luvalla näiden osoittamissa tai hyväksymissä paikoissa.

— — "

9 Tullikoodeksin 50 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tullille esitetyillä tavaroilla on niiden esittämisen jälkeen väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellinen asema, kunnes niille osoitetaan tulliselvitysmuoto. Näitä tavaroita kutsutaan jäljempänä 'väliaikaisesti varastoiduiksi tavaroiksi'."

10 Tullikoodeksin 51 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Väliaikaisesti varastoituja tavaroita voidaan varastoida ainoastaan tulliviranomaisten hyväksymissä paikoissa ja niiden vahvistamin edellytyksin.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaroiden haltijaa antamaan vakuuden mahdollisen 203 tai 204 artiklan mukaisesti syntyvän tullivelan maksamisesta."

11 Tullikoodeksin 53 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tulliviranomaiset voivat tavaroiden haltijan vastuulla ja kustannuksella siirrättää kyseiset tavarat erityiseen valvomaansa paikkaan, kunnes tilanne on korjattu."

12 Tullikoodeksin 203 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

— tuontitullien alainen tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tavara siirretään pois tullivalvonnasta.

3. Velallisina ovat:

— henkilö, joka on siirtänyt tavaran pois tullivalvonnasta,

— henkilöt, jotka ovat osallistuneet siirtoon ja jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tavara on siirretty pois tullivalvonnasta,

— tavaraa hankkineet tai hallussaan pitäneet henkilöt, jotka tavaran hankkiessaan tai vastaanottaessaan ovat tienneet taikka joiden olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää tavaran olleen siirretty pois tullivalvonnasta,

sekä

— tarvittaessa henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu."

Asetus (ETY) N:o 2454/93

13 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1 ja — oikaisu — EYVL 1994, L 268, s. 321; jäljempänä soveltamisasetus) 183 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Yleisilmoituksen on oltava sen laatineen henkilön allekirjoittama.

2. Tulliviranomaisten on vahvistettava yleisilmoitus vastaanotetuksi ja säilytettävä se sen valvomiseksi, että tavaroille, joita se koskee, osoitetaan tulliselvitysmuoto koodeksin 49 artiklassa säädetyssä määräajassa."

14 Soveltamisasetuksen 184 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Edellä 183 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö on velvollinen tulliviranomaisten pyynnöstä esittämään yleisilmoituksessa tarkoitetut tavarat, joita ei ole purettu niitä kuljettaneesta kuljetusvälineestä, kokonaisuudessaan, kunnes niille osoitetaan tulliselvitysmuoto.

2. Henkilö, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne, on velvollinen esittämään tavarat kokonaisuudessaan tulliviranomaisten pyynnöstä."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

15 Ennakkoratkaisupyyntöä koskevasta päätöksestä käy ilmi, että Unamar teki Antwerpenin tullitoimipaikalle tietyistä muiksi kuin yhteisötavaroiksi luokitelluista savukkeista yleisilmoituksen, joka vahvistettiin 9.6.1996. Seaport Terminals purki 18.6.1996 kyseisen erän sisältäneen kontin M/S Cap Trafalgar -nimisestä laivasta, jolla kyseiset tavarat oli kuljetettu Paranaguasta (Brasilia) Antwerpeniin. Seaport

Terminals siirsi kyseisen kontin laiturialueelle, niin, ettei sille ollut osoitettu sallittua tulliselvitysmuotoa. 19.6.1996 todettiin, että kontti oli varastettu edellisenä päivänä, minkä vuoksi sitä ei ollut enää mahdollista esittää tulliviranomaisille.

16 Belgian verohallinto päätteli tästä, että riidanalainen kontti oli tuotu sääntöjen vastaisesti Euroopan unionin tullialueelle ja että tämän seurauksena oli syntynyt tuontitullivelka.

17 Tämän jälkeen kyseinen verohallinto osoitti 13.3.1998 Unamarille ja Seaport Terminalsille maksuunpanopäätöksen, jossa niitä kumpaakin vaadittiin maksamaan 785 555,04 euroa korkoineen ja kuluineen tuontitulleina ja valmisteveroina.

18 Lisäksi ennakkoratkaisupyyntöä koskevasta päätöksestä käy ilmi, että kyseinen verohallinto tukeutuu yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan 1 ja 3 kohtaan sekä 203 artiklaan sekä Seaport Terminalsin osalta soveltamisasetuksen 184 artiklan 2 kohtaan.

19 Unamar ja Seaport Terminals riitauttivat niille osoitetut maksuunpanopäätökset. Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen yhdisti kanteet 9.9.2002, minkä jälkeen se hylkäsi ne perusteettomina.

20 Unamar valitti tästä tuomiosta 14.10.2002 ja Seaport Terminals 9.1.2003 hof van beroep te Antwerpeniin, joka päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voidaanko henkilönä, jonka on — — (asetuksella N:o 2913/92 annetun yhteisön tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan viimeisen luetelmakohdan mukaisesti) täytettävä tavaran väliaikaisesta varastoinnista johtuvat velvollisuudet, pitää sitä henkilöä, jonka on esitettävä tavarat tullille (yhteisön tullikoodeksin 40 artikla), mistä seuraa, että hänen tai hänen edustajansa on tehtävä yleisilmoitus (yhteisön tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohta) ja allekirjoitettava se (yhteisön tullikoodeksin soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 2454/93, jäljempänä soveltamisasetus, 183 artiklan 1 kohta) sekä pystyttävä esittämään tavarat tulliviranomaisille, mikäli niitä ei ole purettu ne yhteisöön kuljettaneesta kuljetusvälineestä, kunnes tavaroille on osoitettu tulliselvitysmuoto?

2) Voidaanko henkilönä, jonka on (yhteisön tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan viimeisen luetelmakohdan mukaisesti) täytettävä tavaran väliaikaisesta varastoinnista johtuvat velvollisuudet, pitää sitä henkilöä, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne, mistä seuraa, että häntä pidetään yhteisön tullikoodeksin 51 artiklan 2 kohdan ja 53 artiklan 2 kohdan perusteella tavaroiden haltijana ja hän on soveltamisasetuksen 184 artiklan 2 kohdan mukaisesti velvollinen esittämään tavarat kokonaisuudessaan uudestaan tulliviranomaisten pyynnöstä?

3) Jos ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko näissä kysymyksissä tarkoitettujen henkilöiden katsoa olevan samanaikaisesti

tullivelallisia ja näin ollen solidaarisessa vastuussa tullivelasta, jos oletetaan, että ensimmäisessä ja toisessa kysymyksessä tarkoitetut henkilöt ovat eri henkilöitä (eli tässä tapauksessa sen laivalinjan edustaja, jota käyttäen tavarat tuotiin yhteisöön, ja tavaroiden käsittelijä, joka huolehtii tavaroiden varastoinnista ja siirtämisestä tulliviranomaisten osoittamalla purkupaikalla/laiturilla)?

4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetun henkilön katsottava olevan tullivelallinen siihen asti, kun tavaroille osoitetaan tulliselvitysmuoto, riippumatta siitä, että sen jälkeen kun tavarat on purettu siitä kuljetusvälineestä, jolla ne on tuotu yhteisöön, toisessa kysymyksessä tarkoitettu henkilö varastoi tai siirtää ne?

5) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetun henkilön katsottava olevan tullivelallinen siihen asti, kun tavarat ottaa haltuunsa toisessa kysymyksessä tarkoitettu henkilö, ja onko toisessa kysymyksessä tarkoitettu henkilö tullivelallinen vasta siitä ajankohdasta alkaen, kun hän alkaa huolehtia tavaroiden varastoinnista ja siirtämisestä?

6) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja toiseen kysymykseen kieltävästi, onko ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetun henkilön katsottava olevan tullivelallinen siihen asti, kun toisessa kysymyksessä tarkoitettu henkilö ottaa tavarat haltuunsa, vai siihen asti, kun tavaroille on osoitettu tulliselvitysmuoto?"

Ennakkoratkaisukysymykset

21 Näillä kysymyksillä, joita on syytä tarkastella yhdessä, kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljättä luetelmakohtaa tulkittava siten, että "henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista", voi tarkoittaa sekä henkilöä, jonka on esitettävä tavarat tullille tullikoodeksin 40 artiklan mukaisesti, että henkilöä, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne. Mikäli tähän on vastattava myöntävästi, kansallinen tuomioistuin tiedustelee, voidaanko näiden henkilöiden pääasian kaltaisissa olosuhteissa katsoa olevan solidaarisessa vastuussa tullivelasta.

22 Näihin kysymyksiin vastaamiseksi on tarkasteltava niitä tullikoodeksin ja soveltamisasetuksen säännöksiä, jotka koskevat järjestelmää, jota on sovellettava yhteisön tullialueelle tuotuihin tavaroihin, joille ei ole vielä osoitettu tulliselvitysmuotoa.

23 Tullikoodeksin 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukaan henkilön, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle tai tarvittaessa henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne on tuotu yhteisön tullialueelle, on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan. Tullikoodeksin 40 artiklan mukaan näiden samojen henkilöiden on esitettävä tavarat tullille.

24 Tullikoodeksin 43 artiklan mukaan tavaroista, jotka on esitetty tullille 40 artiklan mukaisesti, on tehtävä yleisilmoitus, joka on pääsääntöisesti tehtävä heti, kun tavarat on esitetty tullille. Tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdasta käy ilmi, että yleisilmoituksen on velvollinen tekemään joko henkilö, joka on tuonut tavarat yhteisön tullialueelle, tai tapauksen mukaan henkilö, joka on ottanut vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta yhteisön tullialueelle tuonnin jälkeen, taikka henkilö, jonka nimissä a alakohdassa tarkoitetut henkilöt ovat toimineet.

25 Tullikoodeksin 50 artiklassa säädetään, että tullille esitetyillä tavaroilla on niiden esittämisen jälkeen väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellinen asema, kunnes niille osoitetaan tulliselvitysmuoto.

26 Tullikoodeksin 46 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tavarat voidaan purkaa tai lastata uudelleen kuljetusvälineestä toiseen ainoastaan tulliviranomaisten luvalla näiden osoittamissa tai hyväksymissä paikoissa.

27 Tullikoodeksin 51 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tulliviranomaiset voivat vaatia tavaroiden haltijaa antamaan vakuuden mahdollisen tullikoodeksin 203 artiklan mukaisesti syntyvän tullivelan maksamisesta.

28 Tullikoodeksin 203 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuontitullivelka syntyy, kun tuontitullien alainen tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta (ks. erityisesti asia C-300/03, Honeywell Aerospace, tuomio 20.1.2005, 18 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tullivalvonnasta pois siirtämisen on katsottava käsittävän kaikki toimenpi-

teet tai laiminlyönnit, joiden seurauksena toimivaltainen tulliviranomainen hetkellisestikin estyy pääsemästä käsiksi tullivalvonnan alaiseen tavaraan ja toteuttamasta tullikoodeksin 37 artiklan 1 kohdan mukaisia tarkastustoimia (ks. erityisesti em. asia Honeywell Aerospace, tuomion 19 kohta).

29 Tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljännessä luetelmakohdassa säädetään, että tullivelan velallisena ovat tällaisessa tapauksessa useaan eri kategoriaan kuuluvat henkilöt, eli henkilön, joka on siirtänyt tavaran pois tullivalvonnasta, lisäksi "henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista".

30 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, yhteisön lainsäätäjä on tullikoodeksin voimaantulosta lukien pyrkinyt vahvistamaan tyhjentävästi tullivelan velallisina olevien henkilöiden määrittämistä koskevat edellytykset (asia C-414/02, Spedition Ulustrans, tuomio 23.9.2004, Kok. 2004, s. I-8633, 39 kohta ja asia C-195/03, Papismedov ym., tuomio 3.3.2005, Kok. 2005, I-1667, 38 kohta).

31 Ennakkoratkaisupyyntöä koskevasta päätöksestä käy ilmi, että pääasian kohteena olevat tavarat on esitetty toimivaltaiselle tullitoimipaikalle, niistä on tehty yleisilmoitus tulliselvitysmuotoa odotettaessa, ja näin ollen ne ovat saaneet väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellisen aseman. Lisäksi on selvää, että nämä tavarat ovat siirtyneet pois tullivalvonnasta niiden tultua varastetuiksi sen jälkeen kun Seaport Terminals oli purkanut ne laivasta ja siirtänyt ne laiturialueelle.

32 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, voidaanko tällaisessa tapauksessa henkilön, joka on esittänyt tavarat tullitoimipaikalle tullikoodeksin 40 artiklan mukaisesti, samoin kuin henkilön, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne, katsoa olevan tullivelallisia, koska ne ovat tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuja henkilöitä, joiden on "täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu".

33 Kuten Unamar ja Euroopan yhteisöjen komissio ovat perustellusti todenneet, kun väliaikaisesti varastoidut tavarat on purettu niitä varten käytetystä kuljetusvälineestä ja varastoitu tulliselvitysmuotoa odotettaessa, henkilö, joka pitää kyseisiä tavaroita tosiasiallisesti hallussaan, on kyseisen 203 artiklan 3 kohdan neljännen luetelmakohdan nojalla tullivelallinen silloin, kun kyseiset tavarat siirtyvät pois tullivalvonnasta.

34 Viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitetun käsitteen "velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista" osalta soveltamisasetuksen 184 artiklan 1 kohdassa säädetään, että saman asetuksen 183 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö, eli yleisilmoituksen allekirjoittanut henkilö, on velvollinen tulliviranomaisten pyynnöstä esittämään yleisilmoituksessa tarkoitetut tavarat, joita ei ole purettu niitä kuljettaneesta kuljetusvälineestä, kokonaisuudessaan. Sitä vastoin saman artiklan 2 kohdan mukaan "henkilö, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne, on velvollinen" täyttämään kyseisen velvoitteen.

35 Soveltamisasetuksen 184 artiklan sanamuodosta käy ilmi, että ratkaisevana kriteerinä sen henkilön määrittämiseksi, jolla on velvollisuus esittää väliaikaisesti

varastoidut tavarat tulliviranomaisten pyynnöstä, on tavaroiden hallussapito purkamisen jälkeen. Henkilö, joka pitää tavaroita hallussaan, kykenee esittämään ne pyynnöstä, kun taas henkilöllä, joka on allekirjoittanut yleisilmoituksen, ei ole enää tuona ajankohtana tavaroiden fyysistä hallintaa.

36 Kyseisen velvoitteen tarkoituksena on taata parhaalla mahdollisella tavalla hallussapitoa koskevan kriteerin avulla, että tulliviranomaiset voivat tarkastaa väliaikaisesti varastoituja tavaroita, mistä säädetään tullikoodeksin 37 artiklan 1 kohdassa.

37 Tätä tulkintaa tukee tullikoodeksin 51 artiklan 2 kohta, jossa säädetään, että tulliviranomaiset voivat vaatia tavaroiden "haltijaa" antamaan vakuuden mahdollisen 203 artiklan mukaisesti syntyvän tullivelan maksamisesta.

38 Velvoite, jonka mukaan väliaikaisesti varastoiduille tavaroille on osoitettava tulliselvitysmuoto tullikoodeksin 49 artiklassa säädetyssä määräajassa ja joka koskee tarvittaessa ilmoituksen tekijää, ei sitä vastoin kuulu tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljännen luetelmakohdan säännöksen piiriin, joka koskee vain varsinaisia tavaroiden väliaikaista varastointia koskevia velvoitteita.

39 Tästä seuraa, että tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetulla käsitteellä "henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista" tarkoitetaan henkilöä, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen.

40 Tullikoodeksin 213 artiklassa, jossa säädetään, että jos yhtä tullivelkaa kohti on useita velallisia, näiden on maksettava tullivelka yhteisvastuullisesti, ei kyseenalaisteta tätä tulkintaa, koska pääasian kaltaisessa tilanteessa yleisilmoituksen allekirjoittaneella henkilöllä, toisin kuin henkilöllä, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen, ei ole enää velvollisuutta esittää niitä tulliviranomaisten pyynnöstä.

41 Edellä esitetyn perusteella esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljättä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että käsitteellä "henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista" tarkoitetaan henkilöä, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne.

Oikeudenkäyntikulut

42 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 203 artiklan 3 kohdan neljättä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että käsitteellä "henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista", tarkoitetaan henkilöä, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne.

Allekirjoitukset